

UITSpraak 21 – 492

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam] te [plaats], appellant,

tegen

het Bestuur van de Faculteit [X], verweerder.

Procesverloop

De Examencommissie [X] ([X]) heeft op 12 augustus 2021 namens verweerder aan appelland een negatief advies gegeven over de voortzetting van de bacheloropleiding [X] ([X]) (hierna te noemen: “de opleiding”), waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek een afwijzing is verbonden.

Op 20 september 2021 heeft [naam] van [naam] te [plaats] namens appelland tegen dit besluit pro forma administratief beroep aangetekend. Bij brief van 4 oktober 2021 zijn de beroepsgronden nader aangevuld. Daarbij is verzocht om een vergoeding van de gemaakte kosten van rechtsbijstand.

Op 20 oktober 2021 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is op 17 november 2021 behandeld tijdens de online hoorzitting van een kamer uit het College. Appelland was bij de hoorzitting aanwezig samen met zijn gemachtigde. Namens verweerder was ter zitting aanwezig [naam], voorzitter van de Examencommissie.

Zoals met partijen ter zitting besproken, heeft het College na afloop van de zitting getracht contact tot stand te brengen tussen SOZ, de studentendecan van de Universiteit Leiden en (de gemachtigde van) appelland om een beter inzicht te krijgen in zijn gezondheidssituatie en het verkrijgen van een aanvullende hinderverklaring, waarin aan de hand van het specifieke ziektebeeld van appelland nader wordt gemotiveerd welke mate van hinder bestaat.

**Uitspraak
21-492**

Blad 2/7

Ondanks diverse herinneringen aan de studentendecaan is er geen contact opgenomen met appellant of zijn gemachtigde. Het College heeft daarom besloten om uitspraak te doen op basis van de voor handen zijnde informatie in dit dossier.

Overwegingen

1 – De gronden van het beroep

Appellant is het niet eens met het bestreden besluit. Hij vindt dat er in de besluitvorming onvoldoende rekening is gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. Deze zijn volgens hem niet juist en/of te licht gewogen. Hij kan zich daarom niet vinden in de afgegeven hinderverklaring.

Appellant doet een beroep op de hardheidsclausule zoals opgenomen in de Regeling Bindend Studieadvies. Gedurende het studiejaar heeft appellant de zorg voor zijn zieke [X] gedragen en heeft ook zelf te kampen gehad met [X] omstandigheden. Hij is eerder [X] geweest. Ondanks melding hiervan bij de studieadviseur heeft hij niet tijdig de benodigde ondersteuning kunnen krijgen. De opleiding is de enige opleiding die hij ambieert. Het volgen van een andere opleiding is voor hem geen oplossing. Hij is gebonden aan [X] (vrienden, huisvesting, verenigingen en een [X]), zodat beëindiging van de opleiding voor hem onevenredige gevolgen heeft.

Appellant heeft zich gemeld bij de studieadviseur en studentepsycholoog. Voor het studiejaar 2020-2021 heeft hij een hinderverklaring gekregen met de strekking “ernstig gehinderd”. De studentenarts heeft een verklaring afgegeven, waaruit volgt dat hij vanaf september 2019 tot heden 30-40% studie belastbaar is geweest. De studentepsycholoog heeft aangegeven dat de situatie van appellant te complex is om hem verdere ondersteuning te bieden. In verband met de lange wachttijd bij de [X] heeft hij pas recent een eerdere gesprek gehad.

Om geen risico te lopen zonder studie te geraken heeft appellant zich in het studiejaar 2021-2022 ingeschreven in [X] en hij hoopt daar het eerste jaar te behalen. Het negatief bindend studieadvies, waaraan een uitsluitings-termijn van vier jaar is verbonden, belet hem dan echter de opleiding in [X] daarna weer te vervolgen.

Ter zitting is namens appellant nog aangevoerd dat de feitelijke situatie is dat hij in het studiejaar 2020-2021 helemaal niet in staat was om te studeren. De studentenarts heeft aangegeven geen oordeel te kunnen vellen over zijn psychische gesteldheid. Daarom vraagt appellant zich af hoe tot de hinderverklaring gekomen is. Op dit moment ondervindt appellant nog steeds hinder. Hij heeft nu een woning in [X] en woonde eerst in het kader van een [X].

**Uitspraak
21-492**

Blad 3/7

Appellant heeft ter zitting aangegeven dat zijn privacy wordt geschonden, als hij zijn medische gegevens deelt met de opleiding of het College. Hij wil dit enkel bespreken met de studentendecaan of de studentenpsycholoog. Pas in januari 2022 zal de eerste behandeling via de [X] plaatsvinden. Hij wil eigenlijk niet meer in [X] studeren, omdat hij daar veel heeft meegemaakt en bovendien heeft hij steeds een uur reistijd omdat hij nog in [X] woont. Hij is nu nog te moe en nu niet volledig inzetbaar. In [X] vindt het onderwijs fysiek plaats van 09.00 tot 17.00 uur en hij komt al moe aan om een practicum te kunnen volgen. De studentenpsycholoog kon appellant onvoldoende ondersteuning bieden. Hij is bereid om de studenten-psycholoog/-decaan de relevante medische informatie te verstrekken om tot afgifte van een aanvullende hinderverklaring te komen.

2 - Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft een negatief bindend studieadvies gegeven aan appellant omdat hij binnen de opleiding 12 ECTS heeft behaald. Appellant is in het studiejaar 2018-2019 met de bacheloropleiding begonnen. In verband met bijzondere omstandigheden is toen in overleg met de studieadviseur een aangepast studieprogramma van 28 ECTS voor hem opgesteld. In dat studiejaar heeft hij 6 ECTS behaald en zich vóór 1 februari 2019 uitgeschreven voor de opleiding.

In het studiejaar 2019-2020 heeft hij zich opnieuw ingeschreven voor de opleiding. In dat studiejaar heeft hij eveneens 6 ECTS behaald. Wegens Corona heeft hij, zoals alle studenten die onvoldoende studievoortgang hadden behaald voor een positief advies, voor het studiejaar 2019-2020 een uitgesteld bindend studieadvies gekregen. In het studiejaar 2020-2021 heeft hij geen ECTS behaald.

De studieadviseur heeft aangegeven dat het lastig is om contact te leggen met appellant, omdat hij niet op afspraken reageert en zich niet aan de overeengekomen planning houdt. De studentendecaan van [X] heeft in een verklaring van 11 juni 2021 aangegeven dat de studiebelastbaarheid voor het gehele studiejaar wordt gesteld op 30-40%; de studentendecaan van [X] heeft in een verklaring van 9 augustus 2021 aangegeven dat appellant in het studiejaar ernstig gehinderd is in het verrichten van zijn studieprestaties, wat neerkomt op een studiebelastbaarheid van circa 50%.

Rekening houdende met de hinderverklaring, zou appellant in het studiejaar 2020-2021 13 ECTS hebben moeten kunnen behalen. Appellant heeft echter in dat studiejaar 0 ECTS behaald.

Er is volgens verweerder geen reden om de hardheidsclausule toe te passen. De aangevoerde bijzondere omstandigheden zijn meegewogen in de afgegeven hinderverklaring. Ook de gestelde gebrekkige begeleiding en de gebondenheid

**Uitspraak
21-492**

aan de stad [X] vormen naar de mening van verweerder geen aanleiding om het advies te herzien.

Blad 4/7

Ter zitting is namens verweerder aangegeven dat het bindend studieadvies dient als bescherming voor de student. Met appellant is ook een alternatieve weg besproken om een [X]-opleiding in [X] of de bacheloropleiding in [X] af te ronden met een minor of stage in [X] erbij. Binnen deze opleiding vindt regelmatig instroom plaats via de 4-jarige opleiding van de [X]. Deze [X]-opleiding past volgens verweerder veel beter bij appellant.

Zolang er geen sprake is van een medische verklaring of hinderverklaring, waaruit blijkt dat appellant nog zwaarder gehinderd is geweest bij het verrichten van zijn studieprestaties gedurende het studiejaar, is er volgens verweerder geen aanleiding om het bestreden besluit te herzien.

4 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Bij het in administratief beroep bestreden besluit is aan appellant een negatief studieadvies gegeven met betrekking tot voortzetting van de bacheloropleiding [X] ([X]), waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de WHW een afwijzing is verbonden. Het verbinden van een afwijzing aan het negatief studieadvies betekent dat de inschrijving van appellant voor deze opleiding aan de Universiteit [X] wordt beëindigd en dat hij zich gedurende vier jaren niet opnieuw voor deze opleiding aan deze universiteit kan inschrijven.

Het College stelt vast dat appellant beschikt over twee hinderverklaringen (van Universiteit [X] en [X]), waaruit volgt dat hij in het studiejaar 2020-2021 voor circa 30-40% respectievelijk 50% in staat moet zijn geweest om te studeren. Vast staat dat appellant binnen de opleiding in totaal 12 ECTS heeft behaald, waarvan 0 ECTS in het studiejaar 2020-2021. Hij voldoet daarmee niet aan de eis, neergelegd in artikel 5.7.2 van de Regeling. Rekening houdende met de hinderverklaringen komt appellant in totaal circa 13 ECTS te kort om te voldoen aan de voor hem verlaagde BSA-norm.

Door appellant is echter aangegeven dat de afgegeven hinderverklaringen niet overeenkomen met de mate van hinder die hij in het studiejaar 2020-2021 als gevolg van zijn medische omstandigheden daadwerkelijk heeft ervaren bij het verrichten van zijn studieprestaties. Volgens hem waren zijn persoonlijke omstandigheden dusdanig dat hij in het geheel niet tot studeren in staat was.

**Uitspraak
21-492**

Blad 5/7

Appellant heeft ter zitting aangegeven dat hij zich in een lastige positie bevindt. Enerzijds kan van hem niet worden gevraagd dat hij zijn medisch dossier overlegt aan de opleiding of het College. Door de lange wachttijden in de reguliere [X] is hij echter ook niet in staat een verklaring over te leggen van een behandelaar waaruit de aard en ernst van zijn medische omstandigheden blijken. Appellant geeft aan wel hulp gezocht te hebben bij de studentendecaan en -psycholoog, maar dat die hem ook niet konden helpen, omdat – naar zij stellen – zijn zorgvraag te complex is.

Tijdens de zitting heeft het College met partijen besproken dat het, uitgaande van de door appellant geschetste medische en persoonlijke omstandigheden, zonder nadere motivering van SOZ in de hinderverklaring niet kan inzien hoe van een student die gedurende het gehele studiejaar voor elk moment van de dag 40-50% niet kan studeren, gevergd kan worden toch 13 ECTS te behalen. Omdat in de hinderverklaring enige motivering ontbrak, heeft het College besloten nader advies aan SOZ te vragen, waarin aan de hand van de medische omstandigheden van appellant, zoals die blijken uit zijn medisch dossier, wordt gemotiveerd waarom van hem ondanks zijn studiebelastbaarheid van 40-50% op elk moment van de dag gedurende het hele jaar toch gevergd kan worden 13 ECTS te halen.

Ondanks herhaalde pogingen van appellant en herhaalde verzoeken van de secretaris van het College is het niet gelukt contact tot stand te brengen tussen (de gemachtigde van) appellant en de studentendecaan en SOZ. Althans geen contact dat ertoe heeft geleid dat appellant in de gelegenheid is gesteld zijn medisch dossier te delen/bespreken met de studenten-psycholoog.

Dit heeft ertoe geleid dat het College nog steeds geen gemotiveerde hinderverklaring heeft ontvangen, over de studiebelastbaarheid van appellant over 2020-2021. Het College betreurt dit zeer en zal het ontbreken van de gemotiveerde hinderverklaring appellant niet aanrekenen. Hoewel de opleiding of verweerder ook geen enkel verwijt kan worden gemaakt van het (niet) handelen van de studentendecaan en SOZ zullen de gevolgen daarvan wel voor rekening van verweerder, als orgaan van de Universiteit [X], worden gebracht.

Daarbij neemt het College in aanmerking dat verweerder ter zitting heeft aangegeven dat als uit de aanvullende hinderverklaring zou blijken dat appellant gedurende het studiejaar 2020-2021 in het geheel niet in staat was om te studeren, zoals door appellant is aangegeven, hij dan uiteraard geen negatief bindend studieadvies zou hebben geven. Onder deze omstandigheden klemt te meer dat de studentendecaan en/of SOZ niet bereid waren of in staat zijn gebleken aan het verzoek van het College te voldoen.

Het administratief beroep is alleen al hierom gegrond en het bestreden besluit wordt vernietigd. Zoals hiervoor is vermeld, kan verweerder weliswaar geen

**Uitspraak
21-492**

Blad 6/7

verwijt worden gemaakt van de grond voor vernietiging, maar deze kan hem – als orgaan van de Universiteit [X]- wel worden aangerekend. Dit betekent dat de kosten van rechtsbijstand aan appellant moeten worden vergoed. Deze kosten worden begroot op twee proceskosten à € 541,00, dus in totaal € 1.082,00.

Het gevolg van deze uitspraak is dat appellant de bacheloropleiding [X] ([X]) kan voortzetten.

Ten overvloede merkt het College nog het volgende op. Appellant is op dit moment al een aantal jaren aan het studeren in de bacheloropleiding [X] ([X]). Tegelijkertijd heeft hij naar hij zelf ook aangeeft, te kampen met ernstige medische klachten. Mede gezien wat verweerder heeft opgemerkt over zijn geschiktheid voor de opleiding, geeft het College appellant daarom in overweging om met de studieadviseur en eventueel de examencommissie te bezien of op dit moment voortzetting van de opleiding voor hem de beste oplossing is.

**Uitspraak
21-492**

De beslissing

Blad 7/7

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 12 augustus 2021;
- III. bepaalt dat verweerder de kosten van rechtsbijstand aan appellant vergoedt tot een bedrag van in totaal € 1.082,00.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit: mr. O. van Loon (voorzitter), dr. J.J. Nijland, dr. K. van Beerden, M.C. Klink MJur (Oxon.) BA en F.T. van Wetten (leden), in aanwezigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr. O. van Loon
voorzitter

mr. I.L. Schretlen
secretaris

Voor eensluidend afschrift,
Verzonden op: